

Mál nr. 59/2022

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging ökutækis.

Skráningarnúmer ökutækis: (A).

Bótafjárhæð. Tjónshugtak.

Gögn.

1. Málskot mótttekið 22. febrúar 2022 ásamt fylgiskjöllum.
2. Bréf V dags. 18. mars 2022.
3. Viðbótarathugasemdir M dags. 24. mars 2022.
4. Viðbótarathugasemdir V dags 30. mars 2022.

Málsatvik.

Hinn 18. mars 2021 varð árekstur milli A og B, bifreiðar í eigu M. Ekki er ágreiningur um að A hafi borið alla sök á árekstrinum. Samkvæmt því sem fram kemur í málskoti sá ekki mikið á B eftir áreksturinn en ekki hafi tekist að fullhlaða hana og hún hafi leitað til vinstra. Eftir viðgerð hafi rafkerfi B verið í lagi en ekki hafi fundist skýringar á skertum aksturseginnleikum hennar. Þá væri augin íkveikihætta af rafmagnsbifreiðum sem hefðu lent í hörðum árekstrum. Hafi M því viljað fá B greidda út og hafi V verið sent bréf þess efnis hinn 21. apríl 2021. Hinn 30. apríl 2021 hafi V, eftir að hafa leitað verðmats, boðist til að kaupa bifreiðina af M á 2,4 til 2,5 milljónir króna. M hafi ekki verið sáttur við það verð og V hafi, hinn 10. maí 2021, hækkað boð sitt í 3 milljónir króna. Hafi M enn þótt það of lágt verð og hafi hann farið fram á 3,2 milljónir króna. Hafi aðilar átt í nokkrum samskiptum vegna þessa en í byrjun júní hafi náðst samningar um að V greiddi M 3 milljónir króna vegna B. Ágreiningur aðila snýst hins vegar um greiðslu vegna leigu á bílaleigubíl. Fyrir liggur að M tók bifreið á leigu hinn 25. mars 2021 og samkvæmt fyrirliggjandi reikningi frá bílaleigu skilaði hann bifreiðinni hinn 21. júní 2021. Áður hafði M leigt bifreið frá 18. til 25. mars. V hefur greitt kostnað vegna bílaleigu í 21 dag en hafnar frekari kröfum vegna þessa. M krefst þess hins vegar að V greiði kostnað vegna bílaleigubifreiðar fram til 10. júní 2021, þar sem það hafi ekki fyrr en þá sem M var upplýstur um að félagið greiddi bílaleigu í 21 dag að hámarki. Varakrafa M er sú að V verði gert að greiða kostnað vegna leigunnar fram til 10. maí 2021, en þá hafi V loks samþykkt rétt verðmat á B.

M rökstyður kröfur sínar með því að V hafi ekki tjáð honum um fyrrgreint 21 dags hámark á greiðslu vegna bílaleigubíls en sú regla komi þess utan hvergi fram í skilmálum V. Hinn 14. maí hafi V spurt hvort M væri á bílaleigubíl en M telji að V hafi verið upplýst um það löngu fyrr. Í tölvupósti frá V hinn 17. maí hafi komið fram að V óttaðist að M væri búinn að vera með bifreið á leigu lengur en V væri tilbúið að greiða fyrir. Hinn 19. maí hafi komið fram í tölvupósti frá V að ekki væri sjálfgefið að félagið væri tilbúið að greiða fyrir bílaleigubíl í lengri tíma en sem næmi áætluðum viðgerðartíma auk eðlilegs tíma við öflun varahluta. Það hafi fyrst verið 3. júní 2021 sem minnst hafi verið á 21 dags reglu. M telur sig ekki bera sök á þeim tölum sem hafi orðið við meðferð málsins, enda hafi V miðað við rangt verðmat á B, en M hafi verið nauðsyn á að hafa bifreið til umráða.

V krefst í fyrsta lagi frávísunar þar sem nefndin hafi ekki heimildir til að fjalla um bótafjárhæðir í málinu. V hafi þannig alltaf verið reiðubúið til að greiða bætur vegna afnotamissis en ágreiningur hafi einfaldlega staðið um fjárhæð bótanna. Verði ekki fallist á þá kröfu vísa V til þess að M hafi sjálfur tekið ákvörðun um að taka bifreið á leigu og V hafi ekki komið að þeirri ákvörðun. Ekki sé til staðar sjálfkrafa, lögvarinn réttur tjónþola til að fá greiddan afnotamissi vegna árekstrar heldur hvíli sönnunarbyrði slíks tjóns og umfangs þess á tjónþola sjálfum. Til hagræðis fyrir tjónþola hafi V þó verið reiðubúið til að greiða allt að 21 dag í afnotamissi án þess að sýnt sé fram á raunverulegt fjártjón. Hvert mál sé metið sérstaklega m.t.t. meginreglna skaðabótaréttar um takmörkun tjóns og sennilega afleiðingu. Telur V að fjártjón M hafi á grundvelli þessa verið bætt að fullu en tjónvaldur verði ekki gerður ábyrgur fyrir þeim ófyrirsjáanlega drætti sem varð á því að samningar næðust milli M og V.

Í viðbótarathugasemdum sínum tekur M fram að hann búi á Selfossi en starfi í Reykjavík, og þurfi því eðlilega að hafa bifreið til umráða. Sjónarmið um takmörkun tjóns komi því ekki til álita. M eigi rétt á

því að fá tjón sitt bætt að fullu og vera eins settur og ef það hefði ekki átt sér stað. Sönnun fjártjóns liggi þá fyrir sbr. reikning frá bílaleigunni. Ákvörðun V um að bæta tjónið aðeins að hluta, þ.e. vegna 21 dags, hafi ekki verið kynnt honum og eigi sér enga stoð í skilmálum félagsins. M hafi því talið sig eiga rétt á greiðslu vegna bílaleigubifreiðar frá og með 26. mars 2021, og þar til hann fengi greitt fyrir B. M eigi þá ekki að bera tjón vegna þeirra tafa sem orðið hafi á afgreiðslu málsins af hálfu V.

Í viðbótarathugasemdum sínum tekur V fram að telji M sig hafa orðið fyrir tjóni vegna saknæmrar háttsemi þess verði bótaréttur vegna slíks tjóns ekki byggður á lögboðinni ábyrgðartryggingu A. V fallist á að greiða kostnað vegna leigu bifreiðar í 21 dag án sönnunar á umfangi tjóns en M hafi ekki sýnt fram á frekara tjón en sem því nemi. Að öðru leyti ítrekar V áður fram komnar athugasemdir og tímalínu samskipta aðila.

Álit.

Af gögnum málsins má ráða að ekki sé ágreiningur um að V beri að bæta það fjárhagslega tjón sem M varð fyrir vegna áreksturs A og B. Verður ekki ráðið annað en að V telji að það hafi verið gert með því greiða fyrir kostnað M vegna bílaleigubifreiðar í 21 dag. M telur hins vegar að leiga bifreiðar í lengri tíma hafi verið óhjákvæmileg og hann hafi því ekki fengið tjón sitt að fullu bætt. Verður að líta svo á að ágreiningur aðila snúist ekki aðeins um bótafjárhæðir sem slíkar, heldur umfang þess tjóns sem hlaut af árekstri A og B. Verður máli þessu því ekki vísað frá á grundvelli 1. málslíðar 3. mgr. samþykktu úrskurðarnefndar í váttryggingamálum, dags. 17. desember 2021.

Það liggur fyrir að ekki er fjallað um umþrætta 21 dags reglu í skilmálum V, heldur er um að ræða verklagsreglu félagsins, þ.e. að tjónþoli fái greiddar bætur vegna afnotamissis í 21 dag án þess að sérstaklega sé sýnt fram á umfang tjónsins. Hins vegar liggur ekkert fyrir um að M hafi verið tilkynnt um inntak þessarar 21 dags reglu, og virðist sem það hafi fyrst verið í tölvupósti V dags. 17. maí 2021 sem fram kom að V greiddi aðeins fyrir leigu bifreiðar í tiltekinn dagafjölda. Eins og mál þetta horfir við nefndinni verður fallist á að vegna búsetu sinnar hafi M þurft að hafa bifreið til afnota. Liggur þá jafnframt fyrir reikningur bílaleigu þar sem fram kemur að M hafi verið með bifreið að leigu í samtals 89 daga. Fyrir liggur að M greiddi leiguverðið vegna tímabilsins 18. til 25. mars sjálfur og virðist ekki ágreiningur um greiðslu vegna þess tímabils. Þá liggur fyrir að hinn 20. apríl var V reiðubúið að hefja viðgerð á B. Ekki er þó að fullu ljóst hve langan tíma sú viðgerð hefði tekið en telja verður samkvæmt framansögðu að M hefði átt rétt á bótum vegna afnotamissis á því tímabili. Hins vegar liggur fyrir að M afþakkaði viðgerð og fór þess í stað fram á að V greiddi bifreiðina út. Hinn 10. maí 2021 bauð V M greiðslu fyrir bifreiðina að þeirri upphæð sem aðilar sættust að lokum á. Liggur fyrir að afsal vegna B var undirritað hinn 25. júní 2021 og eigendaskiptayfirlýsing 7. júlí sama ár. Þá liggur fyrir að M skilaði bílaleigubifreiðinni ekki fyrr en 21. júní 2021. Í ljósi þess að skylda til tjónstakmörkunar hvíldi á M svo og þess að ekki hefur verið sýnt fram á að verðtilboð það er V setti fram hinn 10. maí 2021 hafi verið ósanngjarnt eða óeðlilegt telur nefndin rétt að fallast á varakröfu M, en að tjón sem leiði af frekari töfum á lúkningu málsins beri hann sjálfur. Í ljósi alls framangreinds er það niðurstaða nefndarinnar að M eigi rétt á greiðslu vegna leigu bílaleigubifreiðar frá og með 26. mars 2021 og til og með 10. maí 2021, eða samtals í 46 daga.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum vegna afnotamissis tímabilið 26. mars 2021 til 10. maí 2021.

Reykjavík, 3. maí 2022.

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir